

Αλίκη Γούσα

Ταξίδευα σ' ένα καράβι, όμως ξαφνικά ένιωσα την ανάγκη να πέσω στη θάλασσα. Κάτι με τραβούσε. Πήγα λοιπόν στην άκρη του καραβιού και πήδησα μέσα. Ο αέρας μ' έγδυσε και ένιωσα την επαφή του νερού στο γυμνό μου κορμί. Ήμουνα ευτυχισμένη και άρχισα να κολυμπάω. Κάτι όμως με τραβούσε σα μαγνήτης μέσα στο νερό, σε μια ορισμένη κατεύθυνση. Ήταν τρομερή η αίσθηση και είχα ανάγκη να το φτάσω. Έπαψα να κολυμπάω για λίγο και κοίταξα μπροστά μου. Εκεί ήτανε.

Το νερό έφτανε μέχρι το λαιμό του και φαινόταν το πρόσωπό του καθαρά – ηλιοκαμένο, γεμάτο λάμψη. Ήταν πανέμορφος. Μου χαμογέλασε πολύ έντονα και σήκωσε τα χέρια του. Τότε άρχισα να κολυμπάω ακόμα πιο γρήγορα. Φτάνοντας μετά από λίγο κοντά του και κολυμπώντας ακόμη, έσπευσα να τον αγκαλιάσω – τη στιγμή όμως εκείνη μεταμορφώθηκε σ' ένα άσπρο άγαλμα με το χαμόγελο το αξέχαστο στα χείλη του. Ξαφνιασμένη από τη σκληρή αίσθηση που δεν περίμενα, ξύπνησα με το μαξιλάρι στην αγκαλιά μου.

Περ. Υδρία 44-45, 1983

*

Ήμουν πάνω σ' ένα καράβι, όταν είδα έναν αετό να έρχεται από ψηλά με ορμή και να βουά στη θάλασσα. Όταν βγήκε από τη θάλασσα το πτέρωμά του στο κεφάλι ήταν ανασηκωμένο και φαινόταν το μέτωπό του. Ήταν άγαλμα.

(Διάβασα για τα αρπακτικά πουλιά. Υπάρχει ένα είδος που λέγεται ψαραετός γιατί τρώει ψάρια. Σκέπτομαι λοιπόν πως τα όνειρα δεν είναι παράξενα. όσο συνηθίζουμε να λέμε, αλλά μάλλον η συνειδητή μας πραγματικότητα είναι περιορισμένη).

Μαρία Μαρίτα

Ήμουν πάνω σ' ένα καράβι, όταν είδα έναν αετό να έρχεται από ψηλά με ορμή και να βουτά στη θάλασσα. Όταν βγήκε από τη θάλασσα το κεφάλι του ήταν ανασηκωμένο και φαινόταν το μέτωπό του. Ήταν άγαλμα.

Κική Κικίδου

Είδα στ' όνειρό μου πως έκανα έρωτα μ' ένα λιοντάρι, κι ένιωθα μια μοναδική, απόλυτη τέρψη. Όμως πίσω εκεί είδα μια ψηλή αντρική μορφή ντυμένη ένα μακρύ τεφρό χιτώνα, θανατική, μα ούτε ευχάριστη ούτε δυσάρεστη, που ένιωσα πως ήταν αυτός, και φώναξα «Αυτόν, αυτόν θέλω», με αυτό το «θέλω» γυμνό.

*

Κολυπούσα πολύ βαθιά στη θάλασσα μια μέρα που είχε διαδοθεί μια φήμη πως εκεί κυκλοφορούσε ένας καρχαρίας. Αυτός στεκόταν με άλλους στην ακτή κι ένιωθα πως ανησυχούσε πολύ. Και ξαφνικά άκουσα βγω. Βγήκα αμέσως.

*

Ολότελα απελπισμένη είχα ανεβεί ψηλά στο βράχο με την απόφαση να πηδήσω στο κενό. Είδα αυτόν από κάτω να μου λέει να μην το κάνω. Και κατέβηκα.

Χειρόγραφες